

BILAGA 2**Motiverat yttrande från Sveriges riksdag**

Riksdagen har granskat kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändringar i förordning om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag, här kallad tillsynsförordningen (KOM(2016) 850) och kommissionens förslag till ändring i kapitaltäckningsdirektivet (KOM(2016) 854).

Riksdagen är i grunden positiv till det fortsatta arbetet med att stärka det finansiella systemet i EU och upprätthålla den finansiella stabiliteten.

Kommissionens ändringsförslag innehåller dock bestämmelser som begränsar vilka risker som ett instituts kapitalbas ska täcka vid varje tidpunkt. Pelare 2 kompletterar de detaljreglerade kapitalkraven när det gäller både beräkningar och kvantitativa nivåer, dvs. minimikraven i pelare 1. Syftet med pelare 2 är att identifiera och bedöma även sådana risker som inte alls eller fullt ut fångas upp i minimikraven. Detta kan innebära att ytterligare krav, pelare 2-krav, läggs på de krav som räknas fram för pelare 1. Kommissionens ändringsförslag för pelare 2-bestämmelserna innebär bl.a. att pelare 2-kravet inte får ta höjd för system- eller makrotillsynsrisker, vilket i dag är tillåtet.

Riksdagen anser att de föreslagna begränsningarna minskar medlemsstaternas flexibilitet att hantera identifierade system- och makrotillsynsrisker. Således får ändringsförslagen i vissa avseende karaktären av fullharmoniserade regler. En för låg nivå på ett instituts kapital i förhållande till de risker som institutet är exponerat för eller utsätter det finansiella systemet för kan innebära stora konsekvenser för statsfinanserna och samhällsekonomin som helhet. Således måste en medlemsstat på nationell nivå ha möjlighet och rättighet att vidta de åtgärder som anses motiverade för att säkerställa den finansiella stabiliteten i landet.

Riksdagen vill understryka att medlemsstaternas möjlighet och rättighet att vidta eventuella ytterligare åtgärder i syfte att säkerställa den finansiella stabiliteten i respektive land måste värnas. Finanssektorns storlek i förhållande till ekonomin varierar mellan medlemsstaterna, och länderna kan också befinna sig i olika konjunkturfaser. Om en medlemsstat har en relativt stor finanssektor – som fallet är med Sverige – innebär det att medlemsstaten löper en potentiellt större risk för störningar i den finansiella stabiliteten i samband med oro på finansmarknaderna. Därför bör de behöriga nationella tillsynsmyndigheterna kunna ta höjd för system- och makrotillsynsrisk i kapitalkraven i tillräcklig utsträckning för att säkerställa den finansiella stabiliteten i landet. Att medlemsstaterna har möjlighet att ta höjd för system- eller makrotillsynsrisker i pelare 2-kravet är särskilt viktigt med tanke på att det är medlemsstaterna själva som får stå för de statsfinansiella och samhällsekonomiska kostnaderna om ett institut fallerar eller om det inträffar en finansiell kris.

Riksdagen anser att kommissionens ändringsförslag, i den del som begränsar möjligheten att i pelare 2-kravet ta höjd för system- eller makrotillsynsrisker, strider mot proportionalitetsprincipen.